

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3010/2018. (I. 22.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Mfv.I.10.397/2016/4. számú ítélete és a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 272. § (1)–(3) bekezdései alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (Kovács Előd Ügyvédi Iroda, 1065 Budapest, Andrássy út 6., II. 4.) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a és 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt terjesztett az Alkotmánybíróság elé a Kúria Mfv.I.10.397/2016/4. számú ítélete – valamint a Kúria eljárását megelőző eljárásban a Nyíregyházi Törvényszék 4.Mf.20.613/2015/10. számú ítélete és a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.460/2013/28. számú ítélete – ellen, valamint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 272. § (1)–(3) bekezdései ellen. Az indítványozó a bírói ítéletek alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének a megsértésére hivatkozott.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzménye, hogy az indítványozó alkalmazásában álló magánszemély, aki a munkaügyi per felperese (a továbbiakban: felperes) pert indított az indítványozó ellen, mert háttározatlan idejű munkaviszonyát az indítványozó munkáltatói felmondással megszüntette. A munkáltató a jognyilatkozatát arra hivatkozással nem indokolta, hogy a felperes a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 208. § (1) bekezdése alapján vezető állású munkavállalónak minősül. A felperes munkaszerződése ellenőrzési osztályvezető munkakörre szolgált, amelyet üzemeltetési igazgatóra módosítottak, munkáját az ügyvezető irányítása alatt végezte. Az indítványozó szervezeti és működési szabályzata szerint a felperes felmondásának idején vezető állású munkavállalónak az ügyvezető és a cégvezető minősült, azonban a felperes munkaköri leírása szerint a felperes helyettesítette távolléte esetén az ügyvezetőt és a főmérnököt.
- [3] A Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) 2.M.460/2013/28. számú ítéletében megállapította, hogy az indítványozó által eszközölt felmondás jogellenes volt. Az elsőfokú bíróság indokolásában rögzítette, hogy az Mt. 208. § (2) bekezdése a felperesre nem alkalmazható, a felperes nem tekinthető vezető állású munkavállalónak. A másodfokon eljáró Nyíregyházi Törvényszék 4.Mf.20.613/2015/10. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet helyben hagyta, indokolásában kifejtette, hogy a felperest a munkáltató nem minősítette az Mt. 208. § (1) bekezdése szerinti vezetőnek, így a munkaviszony indokolás nélküli felmondása jogellenes. A Kúria Mfv.I.10.397/2016/4. számú ítéletével hatályában fenntartotta a másodfokú ítéletet. A Kúria ítélete szerint az indítványozó megalapozatlanul hivatkozott a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését eredményező lényeges eljárási szabálysértésekre, e tekintetben az 1/2016. (II. 15.) PK véleményben foglaltakra utalt. A Kúria ítéletének indokolása szerint az Mt. 208. § (1) bekezdés esetén nem szükséges az egészbeni helyettesítésre történő jogosultság, továbbá annak vizsgálata sem, hogy ez mennyi időtartamban történik, valamint szükséges volt-e a munkaviszony alatt a munkáltató vezetőjének helyettesítése, ezért az ezzel ellentétes törvényszéki érvelés jogsértő a felperes vallomása értékelésekor. A Kúria mindezek alapján a felperes munkakörét az Mt. 208. § (1) bekezdése szerint vezető állásúnak minősítette függetlenül attól, hogy a munkaszerződésében nem ekként minősítették, a szervezeti és működési szabályzatban pedig a törvényi rendelkezésekkel szemben munkajogilag nem tekintették vezető állású munkavállalónak, ezért az indítványozó indokolás nélkül felmondhatta a munkaviszonyát. A Kúria mindezek ellenére arra tekintettel fenntartotta hatályában a másodfokú ítéletet, mert az indítványozó felülvizsgálati kérelmében jogszabálysértésként nem hivatkozott az Mt. 210. § (1) bekezdés b) pontja és a 66. § (1) bekezdése megsértésére, ezért a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 272. § (2) bekezdése alapján a megsértett jogszabályhely megjelölése hiányában ezen rendelkezésekre tekintettel nem vizsgálhatta felül a jogerős ítéletet.

- [4] 2. Az indítványozó ezt követően nyújtott be alkotmányjogi panaszt a Kúria ítéletével szemben, amelyben előadta, hogy a Kúria az indítványozó álláspontját anyagi jogi szempontból mindenben osztotta, azonban a Pp. 272. § (2) bekezdésére hivatkozással e tekintetben nem vizsgálhatta felül a jogerős ítéletet, e vonatkozásban az 1/2016. (II. 15.) PK véleményre is utalt. Az indítványozó szerint ténykérdés, hogy a felülvizsgálati kérelemben tartalmilag helyesen történt hivatkozás a jogszabálysértés tényére. Álláspontja szerint a Pp. 272. § (3) bekezdése önmagában értelmezve azt teszi lehetővé a felülvizsgálati kérelmet benyújtó félnek, hogy kérelme akkor is érdemben eldöntésre kerüljön, amennyiben az tartalmilag helyes, és csak a megsértett jogszabályhely kerül – akár elírás okán tévesen megjelölésre – a valódi jogalkotói szándék éppen itt érhető tetten. Az indítványozó hangsúlyozta, hogy az anyagi jogilag helyes értelmezése a jogszabályoknak a Kúria eljárásában csak és kizárólag azért nem került vizsgálatra, mert az indítványozó a felülvizsgálati kérelmében nem jelölte meg az Mt. 210. § (1) bekezdés *b)* pontját és a 66. § (1) bekezdését. Az indítványozó előadta, hogy úgy kellett felülvizsgálati kérelmét előterjesztenie, hogy abban nem történt hivatkozás a Kúria által hiányolt jogszabályhelyre, csak és kizárólag az Mt. 208. §-ára.
- [5] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének megsértését azzal indokolta, hogy ha a jogalkotó megteremti a rendkívüli jogorvoslat lehetőségét, akkor a bíróság a kérelmezők indítványait merítse ki és a határozatát megfelelően indokolja meg. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének megsértésével összefüggésben az indítványozó előadta, hogy tekintettel kell lenni arra, hogy ne csak formálisan valósuljon meg a jogorvoslat lehetősége, hanem az ténylegesen is alkalmas legyen arra, betöltse szerepét a jogrendszerben. Az indítványozó szerint a kúriai ítélet azért alaptörvény-ellenes, mert az egész eljárás az Mt. 208. §-ának értelmezése körül forgott. A másodfokú ítélet egyáltalán nem hivatkozott az Mt. 210. §-ára, annak ellenére, hogy a Pp. 272. § (3) bekezdése kifejezetten előírja, hogy a Kúria a felülvizsgálati kérelemmel érdemben foglalkozni köteles, ha abban tartalmilag helyesen történik hivatkozás a jogszabálysértés tényére, valamint a Kúria a ügyre alkalmazandónak ítélt jogszabály értelmezése során megsértette a tisztességes bírósági eljáráshoz és a jogorvoslatához való jogát.
- [6] Az indítványozó a Pp. 272. §-ával összefüggésben előadta, hogy a Pp. megfogalmazása nem kellőképpen pontos a tekintetben, hogy amennyiben a felülvizsgálati kérelemben tartalmilag helyesen történik hivatkozás a jogszabálysértés tényére, de a megsértett jogszabályhely megjelölése téves, ezen okból a felülvizsgálati kérelem mikor utasítható el.
- [7] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [8] Az Abtv. 27. §-ának *a)* és *b)* pontjai értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [9] Az Abtv. 26. § (1) bekezdésének *a)* és *b)* pontjai értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *c)* pontja alapján az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [10] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány határidőben érkezett, az indítványozó érintettnek tekinthető és a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.
- [11] Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörére vonatkozó törvényi rendelkezést, valamint az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseként a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését.
- [12] Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljárás vonatkozásában tartalmaz indokolást, e tekintetben az indítvány megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog vélt sérelmének lényegét, a sérelmezett bírói döntést és kifejezetten kérte annak megsemmisítését.
- [13] Az indítványnak az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapított része mindazonáltal nem felel meg a határozott kérelem követelményének. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése előírja, hogy az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a)–f)* pontjaiban foglaltakat. Az Abtv. 52. § (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság által lefolytatott vizsgálat az indítványban megjelölt alkotmányossági kérelemre korlátozódik. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* pontja szerint a kérelem akkor tekinthető határozottnak, ha alkotmányjogi panasz esetén egyértelműen megjelöli az Alaptörvényben

biztosított jog sérelmének lényegét, illetve az e) pont szerint egyértelműen indokolni kell, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével, továbbá az f) pont értelmében kifejezett kérelmet kell előadni a jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés megsemmisítésére, illetve az Alkotmánybíróság döntésének tartalmára.

- [14] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapított része nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b), e)–f) pontjaiban foglaltaknak, mert az indítványozó nem jelölte meg az alapjogi sérelem lényegét, illetve ezzel összefüggésben alkotmányjogilag releváns érvelést sem fejt ki, valamint nem tartalmaz kifejezett kérelmet a megjelölt jogszabályi rendelkezés megsemmisítésére, illetve az Alkotmánybíróság döntésének tartalmára, hiszen e vonatkozásban az alkotmányjogi panasz mindösszesen annyit tartalmaz, hogy a Pp. 272. §-a nem kellőképpen pontos.
- [15] 4. Az Abtv. 29. §-a értelmében alapvető feltétel, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel.
- [16] Az indítványozó alkotmányjogi panaszának Abtv. 27. §-ára alapított részében alapvetően az indokolás hiányát kifogásolta. Az egyedi bírósági döntések indokolási kötelezettségére vonatkozó kérdést az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában alapvető jelentőségű alkotmányjogi kérdésként értékelte (Indokolás [21]). Következésképpen az indítványban felvetett elvi jelentőségű alkotmányjogi kérdés tárgyában az Alkotmánybíróság már korábban állást foglalt [lásd: 3130/2015. (VII. 9.) AB végzés, Indokolás [13]].
- [17] Az Alkotmánybíróság gyakorlata töretlen abban, hogy „az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített jogorvoslathoz való jog a rendes jogorvoslatokra vonatkozik. [...] [A] felülvizsgálat – mint rendkívüli jogorvoslat – az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt rendelkezéssel nem hozható összefüggésbe” [3025/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [24]]. Következésképpen az indítványozó által kifogásolt kúriai ítélet esetében érdemi összefüggés hiányában nem állapítható meg az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének a sérelme.
- [18] Az Alkotmánybíróság szerint a Kúria ítéletében megindokolta, hogy az indítványozó érvelését azért nem vizsgálhatta felül, mert a felülvizsgálati kérelmében jogszabálysértésként nem hivatkozott az Mt. 210. § (1) bekezdés b) pontjára és a 66. § (1) bekezdésére. Az Alkotmánybíróság utal arra, hogy a Kúria által hivatkozott Pp. 272. § (2) bekezdése kifejezetten tartalmazza, hogy a felülvizsgálati kérelemben a megsértett jogszabályhelyet is meg kell jelölni, e tekintetben az 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontja tartalmazza, hogy a megsértett jogszabályhelyet konkrétan szükséges megjelölni. Következésképpen nem veti fel a Kúria ítéletének alaptörvény-ellenességét, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, hogy a Kúria a perjogi szabályokba ütközően előterjesztett hivatkozásokat nem tartotta alkalmasnak a jogerős ítélet felülvizsgálatára.
- [19] Tekintettel arra, hogy az indítványozó a kúriai ítélet alaptörvény-ellenességét egyebekben nem indokolta, az Alkotmánybíróság nem talált olyan körülményt, amelyet a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben, alkotmányos jelentőségű eljárási szabályok érvényesülését érintő, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességként lehetne értékelni.
- [20] Mindezek alapján az alkotmányjogi panasz részben a határozott kérelem követelményének, részben az Abtv. 29. §-ában megfogalmazott befogadási feltételeknek nem felel meg, ezért az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2018. január 16.

Dr. Czine Ágnes s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1538/2017.

